

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/49/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515010060
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2515010060.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti obžalovanému Y. X. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného Y. X. proti rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch zo dňa 15.04.2015, sp. zn. 2T/12/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.02.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Y. X., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Y. X. uznaný za vinného z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

dňa 08.09.2014 v čase asi o 08.35 hod. v Piešťanoch, na Krajinskej ceste č. 5, v budove Obvodného oddelenia PZ Piešťany, vo vrecku nohavíc prechovával pre vlastnú potrebu mikroténový sáčok so sušeným konope (marihuany), pričom podľa znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, č.p. PPZ-KEU-BA-EXP-2014/13515 bolo zistené, že igelitové vrecko obsahovalo sušené konope (marihuany) s hmotnosťou 415 mg s obsahom účinnej látky viac ako 10 mg, čo zodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke drogy, kde Cannabis (konopa) je zaradená v zmysle zákona č. 138/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Za to súd u obžalovaného podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože považoval trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/41/2013 zo dňa 14.10.2014, právoplatným dňa 30.10.2014, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a zastavenia trestného stíhania. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že Trestný zákon neurčuje pri jednotlivých druhoch drog, čo rozumie pod obvykle jednorazovou dávkou drogy, preto bolo nevyhnutné, aby bol tento právny pojem definovaný súdnou praxou. Súdna prax dlhodobo vychádza z toho, že obvykle jednorazovú dávku marihuany je potrebné stanovovať v závislosti od hmotnosti zaisteného sušeného materiálu marihuany, pričom pri zohľadnení tohto hmotnostného kritéria, t. j. metodiky výpočtu vychádzajúcej z hmotnostnej dávky marihuany, sa za obvykle jednorazovú dávku považuje množstvo zodpovedajúce 500 mg (0,5 gramu) vysušenej marihuany, pričom tento záver vyplýva napríklad z judikatúry trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Žiline pod sp. zn. 1To/86/2011, ako i ďalších rozhodnutí súdov Krajského súdu v Bratislave. U obžalovaného policajti našli pritom len 0,415 gramov marihuany, teda u seba nemal ani 0,5

gramu tejto drogy, preto s poukazom na súdnu prax nenaplnil skutkovú podstatu prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona. V ďalšej časti poukázal na nezákonný postup príslušníkov polície v predmetnej veci, kde konštatuje, že príslušníci policajného zboru formálne deklarovali, že u Y. X. vykonávali bezpečnostnú prehliadku, avšak materiálne išlo o vykonávanie osobnej prehliadky, na ktorej vykonanie neboli oprávnení. Podľa § 119 ods. 2 Trestného poriadku, môže za dôkaz slúžiť len to, čo bolo získané zákonným spôsobom, t. j. v súlade s ustanovením Trestného poriadku, prípadne podľa osobitného zákona. Ak bol taký dôkaz získaný v rozpore s Trestným poriadkom, či v rozpore s osobitným dôkazom nemôže slúžiť ako dôkaz v trestnom konaní.

Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko rozsudok súdu I. stupňa považoval za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo, a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nej vyplývajú a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je kladený za vinu obžalobou a prvostupňovým rozsudkom.

Súd I. stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Všetky vo veci vykonané dôkazy okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá, preto krajský súd v podrobnostiach na tieto dôkazy len poukazuje. Z usvedčujúcich dôkazov poukazuje predovšetkým na samotnú výpoveď obžalovaného Y. X., ktorý v podstate spáchanie uvedeného skutku doznal, na svoju obranu len uviedol, že prišiel z Českej republiky, kde si marihuanu zakúpil v hodnote 200,- Kč, pričom na Slovensko došiel za účelom vybavenia si dokladov na polícii a zabudol, že vo vaku má uvedenú drogu. Keď mu policajti povedali, že je na neho vydaný zatykač vyzvali ho, aby predložil, čo má pri sebe a po tejto výzve preto vyložil i túto marihuanu. Látku užíval len rekreačne.

Vyššie uvedené skutočnosti potvrdili i svedkovia U. V. a Bc. P. X., príslušníci polície, ktorí vykonávali v čase služby a ktorým bolo oznámené, že na polícii je osoba, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie. Po zistení jeho totožnosti tohto vyzvali, aby vyložil, čo má pri sebe, pričom z vrečka im dobrovoľne vydal aj sušinu, pričom uviedol, že prišiel z Čiech, kde táto sušina je legálna. Poučili ho a spísali s ním zápisnicu a na základe toho ho potom eskortovali na Okresný súd v Trenčíne.

Vo veci bol vypracovaný znalecký posudok z odboru Kriministického a expertízneho ústavu v Bratislave, z ktorého vyplynulo, že zadržaná konope marihuana o hmotnosti 415 mg obsahuje viac ako 10 mg účinnej látky, čo Kriministický a expertízny ústav považoval za minimálne jednu obvyklú jednorazovú dávku drogy. Predložené konope je spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť stav ľudskej psychiky, pôsobením na centrálny nervový systém, so závažnými zdravotnými a psychosociálnymi následkami.

Ďalej bol vypracovaný znalecký posudok znalcami z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie MUDr. Ľubicou Ondrisovou, z ktorej vyplynulo, že spôsob ktorým obžalovaný užíva marihuanu sa nazýva príležitostným, rekreačným užívaním látky a nespĺňa charakteristiku závislosti. Preto nebolo u neho navrhované ani ochranné liečenie.

Na základe takto vykonaného dokazovania i krajský súd dospel k záveru, že vina obžalovanému bola jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Keďže všetky dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného boli vykonané v súlade so zákonom, a ani odvolací súd nezistil dôvod týmto neveriť, osvojil si výrok o vine a právnom posúdení skutku z obžaloby a prvostupňového rozsudku.

K samotnej argumentácii a obhajobným návrhom alebo námietkam obžalovaného je potrebné uviesť, že s týmito sa krajský súd nemohol stotožniť. V prvom rade je potrebné uviesť, že v zmysle § 171 ods. 1 Trestného zákona kto neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekursor, potrestá sa odňatím slobody až na 3 roky. V tejto súvislosti je teda potrebné poukázať na to, že znaleckom posudkom Kriministického a expertízneho ústavu v Bratislave bolo nepochybné, že bolo zaistených 415 mg konope obsahujúcej viac ako 10 mg účinnej látky, čo Kriministický a expertízny ústav PZ považoval za minimálnej jednu obvykle jednorazovú dávku drogy, pričom predložené konope je spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť stav ľudskej psychiky a pôsobením na centrálny nervový systém, s menej závažnými zdravotnými a psychosociálnymi následkami, ktorá skutočnosť teda nepochybne zakladá skutkovú podstatu žalovaného trestného činu. Z judikátu trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Žiline, na ktorý obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania poukazuje vyplýva, že obvykle jednorazovú dávku konope - marihuany je potrebné ustanovovať v závislosti od hmotnosti zaisteného sušeného materiálu konope. Pri zohľadnení tohto hmotnostného kritéria, t.j. metodiky výpočtu vychádzajúcej z hmotnostnej dávky konope, sa za obvykle jednorazovú dávku považuje množstvo zodpovedajúce maximálne 500 mg (0,5 gramu) vysušenej konope. Je nepochybné, že i v tomto smere argumentácia obžalovaného neobstojí, pretože sa tu jednalo o dávku konope o celkovej hmotnosti 415 g, čo zodpovedá maximálne 500 mg vysušenej konope.

Z uvedeného dôvodu preto takáto argumentácia obžalovaného je neakceptovateľná.

Rovnako neakceptovateľné je i tvrdenie obžalovaného v tom smere, pokiaľ považoval zákrok príslušníkov polície pri jeho bezpečnostnej previerke za nezákonný a dôkaz v tomto smere nepoužiteľný. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že v zmysle súdnej praxe i stanoviska Najvyššieho súdu SR je nepochybné, že forma presvedčenia sa o držbe zbrane, ktorá predpokladá bezpečnostnú previerku však musí zodpovedať miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu sledovania služobnou činnosťou v zmysle § 8 ods. 1 Zákona o policajnom zbore. Vzhľadom aj na legálnu definíciu zbrane podľa § 122 ods. 23 časť vety za bodkočiarkou Trestného zákona je primerané, aby bola osoba vyzvaná na vyloženie všetkého, čo má pri sebe, vrátane vecí z kabelky. Ak je takto získaná, okrem alebo namiesto zbrane, iná vec s možným súvisom so spáchaním trestného činu, treba postupovať v intenciách § 21 ods. 2 Zákona o policajnom zbore a v nadväznosti na to podľa § 92 Trestného poriadku.

V súvislosti s touto skutočnosťou preto krajský súd postup príslušníkov polície pri vykonaní bezpečnostnej prehliadky obžalovaného, na ktorého bol vydaný príkaz na zatknutie bol správny a zákonný, pričom aj dôkaz, ktorý v rámci tejto bezpečnostnej previerky bol získaný, je dôkazom zákonným, ktorý žiadnym spôsobom nie je možné spochybňovať.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu je potrebné poukázať na to, že obžalovaný bol po spáchaní skutku odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 14.10.2014 na trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň mu bol uložený ochranný dohľad na 1 rok, pričom vzhľadom na túto skutočnosť by bolo potrebné ukladať súhrnný trest.

Okresný súd však správne použil ustanovenie § 44 Trestného zákona a upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Trestného poriadku, nakoľko i podľa názoru krajského súdu uložený trest skorším rozsudkom je trestom primeraným a postačujúcim pre nápravu obžalovaného. V danom prípade preto krajský súd v plnom rozsahu akceptoval i výrok o treste, a keďže nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozsudku, odvolanie obžalovaného Y. X. ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.